

رئوس سیاست و برنامه عمل ما در قبال مسئله کُرد

در کردستان ایران

از مصوبات کنگره نهم کومه له - مردادماه ۱۳۷۹

۱- مردم کردستان تحت سلطه رژیم‌های مختلف حاکم در ایران علاوه بر تحمل اشکال مختلف بی حقوقی سیاسی و اجتماعی در یک جامعه طبقاتی، از تبعیض و ستم ملی نیز رنج برده اند. مردم کردستان در سیاست‌های عملی و حتی رسمی و در قوانین این رژیم عملاً "شهروندان درجه دوم جامعه ایران به حساب آمده‌اند. عقب نگاه داشتن اقتصادی منطقه کردستان بر طبق یک سیاست تبعیض آمیز شوونیستی، دخالت‌های بوروکراتیک دولت مرکزی در تعیین مسئولین اجرایی محلی در سطوح مختلف، جلوگیری از ایجاد سازمانهای مدنی و دموکراتیک، سیاست‌های تبعیض آمیز و ضد انسانی در زمینه‌های مختلف پزشکی و درمانی و آموزشی و فرهنگی و خدماتی دیگر که بازتاب‌های آن را در میزان مرگ و میر اطفال، پائین آمدن سن متوسط، بقای بیسوادی، محرومیت بیشتر از خدمات شهری و غیره می بینیم؛ اینها بخشی از ستمی است که بر مردم کردستان اعمال می شود.

به نام حفظ تمامیت ارضی ایران هر حرکت حق طلبانه ای که بر علیه این تبعیض و نابرابری صورت می گیرد، به وحشیانه ترین شیوه ها سرکوب می شود. عظمت طلبی ایرانی چه تحت نام ناسیونالیسم رژیم شاه و چه تحت پرچم ناسیونالیسم اسلامی همواره ابزار اعمال یک دیکتاتوری خشن نسبت به مردم کردستان بوده است. این گرایش ضدانسانی حتی در میان اپوزسیون بورژوائی رژیم نیز با وقاحت و بی پروائی مورد پشتیبانی قرار می گیرد و تبلیغ می شود.

۲- ستم ملی مانعی است بر سر راه پیشرفت مبارزه سوسیالیستی کارگران برای رهایی از استثمار طبقاتی، مانعی است بر سر راه رشدآزادانه خلاقیت های انسانی این مردم، عاملی است برای ایجاد و تشدیدتفرقه بین کارگران متعلق به ملیت های مختلف، وسیله ای است در دست سرمایه داران محلی و سراسری برای ادامه سلطه سیاسی و اقتصادی خود بر زندگی و مقدرات اکثریت جامعه، وجود این ستم چهره واقعی بورژوازی کُرد را که در بقاء درجه ای از ستم ملی با بورژوازی حاکم سراسری ذینفع است

از چشم کارگران می‌پوشاند. از این رو ما برای رفع ستم ملی از مردم کردستان و تامین آزادی این مردم در تعیین سرنوشت خود، پیگیرانه مبارزه می‌کنیم.

۳- ستم ملی تنها هنگامی رفع خواهد شد که مردم کردستان در تعیین سرنوشت سیاسی خود به معنای جدائی و تشکیل دولت مستقل و یا ماندن در چارچوب ایران، آزاد باشند و عملاً امکان داشته باشند به شیوه‌ای دموکراتیک و بدون از هرگونه فشاری از این حق خود استفاده کنند. مساله حق تعیین سرنوشت برای مردم کردستان از نظر ما صرفاً یک اعلام موضع اصولی نیست بلکه در عین حال تلاش برای تحقق شرایط دموکراتیکی است که در آن امکان واقعی برای استفاده از چنین حقی فراهم گردد. در یک کردستان میلیتاریزه در جامعه‌ای که گروههای نظامی و پاسدار و عوامل اطلاعاتی و جاسوسی سر هر کوچه و خیابانی را قرق کرده‌اند و بالای سر هر روستایی جاجوش کرده‌اند، در جامعه‌ای که آزادی بیان و تشکل و غیره با زور تفنگ و تهدید زندان و شکنجه سرکوب می‌شود سخنی از حق تعیین سرنوشت نمی‌تواند در میان باشد.

تامین آزادی بیان و مطبوعات، آزادی ایجاد تشکل‌های توده‌ای، آزادی فعالیت احزاب، به مردم کردستان امکان خواهد داد که از حق خود برای تشکیل دولت مستقل و یا تصمیم به ماندن در چهارچوب ایران به طور واقعی استفاده کنند. این یک موضع شناخته شده کمونیستی است که قبول حق جدایی به معنای توصیه جدائی از طرف ما در هر شرایطی نیست. اینکه در آن مقطع که مردم کردستان در موقعیت اتخاذ تصمیم آزادانه خود قرار می‌گیرند ما چه جهتی را تشویق و تبلیغ خواهیم کرد به شرایط سیاسی و اجتماعی آن هنگام به طور کنکرت و ارزیابی از مصالح عمومی طبقه کارگر و مردم زحمتکش بستگی دارد. از نظر ما پیشروی طبقه کارگر برای کسب قدرت سیاسی در ایران بدون یک همبستگی نیرومند طبقاتی در سراسر ایران ممکن نیست. طبقه کارگر متحد و یکپارچه توانائی و قدرت بیشتری برای کسب اهداف سیاسی خود و از جمله رفع ستم ملی از مردم کردستان را خواهد داشت. تضمین پیروزی انقلاب در کردستان - چنانچه در شرایط معینی چنین انقلابی اتفاق بیفتد - جزء از طریق یک انقلاب سراسری در ایران قابل تصور نیست؛ از این رو ما مدافع حفظ همبستگی و یکپارچگی بخش‌های مختلف طبقه کارگر ایران هستیم. ما می‌خواهیم که ملت‌های ساکن ایران بدون هیچگونه تبعیض و تفاوتی با حقوق برابر در یک اتحاد داوطلبانه با همدیگر زندگی کنند؛ از این رو به عنوان یک اصل ما خواهان ماندن مردم کردستان در چهارچوب ایران و لغو کلیه تبعیض‌ها و نابرابری‌های رسمی و غیر رسمی بر اساس ملیت هستیم. ما می‌خواهیم که مردم ساکن کردستان از حقوق برابر شهروندی با همه مردم ساکن کشور برخوردار باشند، زبان رسمی اجباری لغو شود، ارگان‌های حاکمیت محلی جای دستگاه‌های گمارده شده از بالا بوسیله دولت مرکزی را بگیرند و به دخالت‌های بوروکراتیک دولت مرکزی در اداره امور کردستان خاتمه داده شود و کلیه موانع حقوقی، اقتصادی و

قانونی که بر اساس تبعیض ملی طی سال‌ها شکل گرفته اند برطرف شوند.

۴- تجربه تاریخی تمام یک قرن اخیر در اکثریت قریب به اتفاق نمونه‌های آن نشان می‌دهد که خودمختاری به عنوان راهی برای حل مسأله ملی در هیچ جای دنیا نه تنها این مسئله را حل نکرده است، بلکه عملاً مشکل را دیرپاتر و شرایط برای حل واقعی آن را پیچیده تر و دشوارتر ساخته است. اما در مبارزه برای رفع ستم ملی مانند هر عرصه دیگر از مبارزه برای کسب آزادی‌های دموکراتیک و حقوق پایه‌ای مردم، مسئله تناسب قوا و پیشروی گام به گام در متن مبارزه برای اهداف استراتژیک معنای عملی مهمی پیدا می‌کند. محدود کردن اختیارات یک حکومت مرکزی ستمگر و وادار کردن او به عقب‌نشینی به هر میزان، از سنگر ستمگری به عنوان محصول مبارزه مستقیم مردم در جای خود دست‌آوردی است که می‌تواند کار پیروزی نهائی را تسریع کند. ما در همه لحظات این مبارزه فعالانه حضور خواهیم داشت و برای تامین رهبری کارگری براین پروسه نیز تلاش خواهیم کرد و در هر مقطعی پلاتفرم‌ها و نقشه عمل‌های کنکرت و فعالیت‌های تبلیغی و سیاسی لازم را با توجه به شرایط مشخص در دستور قرار خواهیم داد.

۵- رژیم حاکم هرچند وقت یکبار برای آرام کردن اوضاع در کردستان و ایجاد انتظار در مردم و جدا کردن جنبش کردستان از موج سراسری مبارزاتی مردم ایران از طریق کارگزاران خود به پخش شایعاتی در زمینه تمایل به مذاکره با نیروهای سیاسی کردستان می‌پردازد. ضرورت اشاعه آموزش صحیح در این مورد و درس‌گیری از تجارب تاکنونی ما را موظف می‌کند که یکبار دیگر جهت‌گیری اصولی کومه‌له را در معرض افکار عمومی قرار دهیم. رئوس سیاست کومه‌له در قبال این مسئله را می‌توان چنین خلاصه کرد:

الف - ستم ملی بر مردم کردستان می‌تواند و باید برطرف شود. اما رفع این ستم نمی‌تواند هدیه حکومت اسلامی به مردم کردستان باشد که ۲۰ سال است این منطقه را به خاک و خون می‌کشد. هیچ درجه‌ای از عقب‌نشینی رژیم در پذیرش حقوق ملی مردم کردستان جز با مبارزه مستقیم و تغییر تناسب قوا به نفع جبهه مردم ممکن نیست.

ب - اما به عنوان یک اصل کلی " مذاکره با شرورترین دشمنان نیز می‌تواند جزئی از مبارزه برعلیه آنان باشد." در هر شرایطی ما خواهان آن هستیم که خواست‌های مردم کردستان با تحمل کمترین مصائب و از کم‌دردترین راه‌ها متحقق شود. از اینرو ما مذاکره با رژیم اسلامی را به منظور تحقق مطالبات مردم کردستان، اصولاً "رد نمی‌کنیم."

ج - اصول و شرایط اعلام شده ما در هر مذاکره‌ای می‌تواند به مبنایی برای ارتقاء و هوشیاری توده‌ها تبدیل شود. مذاکره می‌تواند به وسیله‌ای برای تثبیت پیشروی‌ها و قبولاندن عقب‌نشینی‌هایی به دشمن به طور رسمی تبدیل شود.

د- پاسخ مشخص به درخواست مذاکره در هر مقطعی به شرایط سیاسی ای بستگی دارد که این امر در آن مطرح می شود. نقطه عزیمت ما در هر شرایطی بایستی این باشد که دشمن را از امکان دسیسه چینی، کسب وقت، توهم پراکنی، ایجاد تفرقه در صفوف مردم و کاشتن تخم تردید و نظایر آن به درجه زیادی محروم کند و برای این منظور :

اولاً " رژیم تمایل خود را مبنی بر مذاکره به طور رسمی و علنی از زبان مقامات مسئولش اعلام کند و مذاکره بایستی علنی صورت بگیرد.

ثانیاً " بدواً و قبل از شروع هر مذاکره ای تعهداتی را در قبال مردم کردستان بپذیرد و به آن عمل کند. این تعهدات قبل از اینکه در زمینه امتیازاتی برای تشکیلات ما باشد بایستی دربرگیرنده مصالح عمومی مردم باشد. شرایطی از قبیل بازگرداندن نیروهای نظامی به پادگان ها، آزادی زندانیان سیاسی و ... می تواند از جمله چنین تعهداتی باشد.

۶- روشن است که استراتژی ما متوجه حل مسئله ملی در کردستان ایران است. اما مسئله کرد خود بعنوان یکی از مسائل گرهی سیاسی در خاورمیانه ابعادی جهانی دارد و به این اعتبار در نزد دولت های امپریالیستی، در مجامع بین المللی و در افکار عمومی جهان مطرح می شود. علاوه بر این در دنیای واقعی مسائل بخش های مختلف کردستان بر یکدیگر تاثیرات متقابل دارند. این مردم عملاً در پیروزی ها، شکست ها، آوارگی ها، جنگ های داخلی و غیره از همدیگر تاثیر می پذیرند. کومه له به عنوان یک جریان سوسیالیست و انترناسیونالیست و به عنوان نیرویی که می کوشد جنبش انقلابی در کردستان ایران را رهبری و به پیروزی برساند، می بایستی آمادگی سیاسی و روشن بینی نظری لازم را برای ایفاء نقش آگاهانه در این زمینه به دست بیاورد. نباید اجازه داد که بورژوا - ناسیونالیست های کرد با میدان داری بلامنازع در این عرصه جنبش آزادیخواهانه مردم کرد را در پیشگاه بورژوازی محلی و جهانی قربانی کنند.

خطوط اصلی مورد تاکید ما در این رابطه عبارتند از :

الف - تلاش در جهت خنثی کردن سیاست ها و توطئه های مشترکی که توسط کشورهای منطقه و از جمله رژیم حاکم بر ایران، بر علیه مبارزات مردم کردستان تدارک دیده می شود.

ب - شرکت کردن در مجامع بین المللی که بر سر مساله کرد برگزار می شود.

ج - هماهنگی با حرکات آزادیخواهانه و ترقی خواهانه ای که در خارج کشور در پشتیبانی از مبارزات مردم بخش های مختلف کردستان و نقض حقوق اولیه و انسانی آنها، در خارج کشور صورت می گیرد.